

Հովհաննես Թումանյան

Ուլունք

Գարունը եկավ ամպերով,
Ամպերը եկան անձրևով.
Անձրևը տանեն արտին տամ,
Արտը ինձ ցորեն տա.

Յորենը տանեն ջաղացին տամ,
Ջաղացը ինձ ալյուր տա .
Ալյուրը տանեն տաշտին տամ,
Տաշտը ինձ խմոր տա.
Խմորը տանեն թոնրին տամ,

Թոնիրը ինձ հաց տա.
Հացը տանեն բոշին տամ,
Բոշեն ինձ ուլունք տա.
Ուլունքը տանեն նանիս տամ,
Նանս ինձ ծեծի՛, ծեծի՛,

Տանից քշի, դուրս անի:

1907